

Kázeň z ev. Služieb Božích, Bratislava (NK), 24. 11. 2024, 8.30 h, Nedeľa večnosti (Posledná nedeľa v cirkevnom roku), ES: 365, 458, 199, 700, A 88, ep.: 2. Petra 3, 8 - 13, ev.: Matúš 25, 1 - 13, téma: **ISTOTY**

Ján 5, 24 - 30: „²⁴ Veru, veru, hovorím vám: Kto počúva moje slovo a verí Tomu, ktorý ma poslal, má večný život a nejde na súd, ale prešiel zo smrti do života. ²⁵ Veru, veru, hovorím vám: Prichádza hodina, (už) je tu, keď mŕtvi počujú hlas Syna Božieho, a tí, čo ho počujú, budú žiť. ²⁶ Lebo ako Otec má život v sebe, tak dal aj Synovi, aby mal život v sebe; ²⁷ a dal Mu moc súdiť, pretože je Syn človeka. ²⁸ Nedejte sa, že prichádza hodina, v ktorú všetci v hrobách počujú Jeho hlas, ²⁹ a tí, čo dobre činili, vyjdú na vzkriesenie k životu, tí však, ktorí páchali zlo, na vzkriesenie k súdu. ³⁰ Ja nič nemôžem činiť sám od seba; súdim, ako počujem, a môj súd je spravodlivý, pretože nehladám svoju vôľu, ale vôľu Toho, kto ma poslal.“

Milí bratia a milé sestry!

Istý básnik **prirovnal ľudský život ku schodom**. Napísal: „Až raz vyjdem po týchto schodoch, odložím všetky bremená. Až raz

vyjdem po týchto schodoch, **zadivím sa, čo všetko som si niesol so sebou**. Až raz vyjdem po týchto schodoch, zistím, že nič z toho už nepotrebujem.“

Aj my, bratia a sestry, **sme každým dňom bližšie ku koncu onoho schodišťa**. Na to nás všetkých upozorňuje i dnešná nedeľa, posledná v tomto cirkevnom roku. Volá sa aj **Nedeľou večnosti**. Už svojím názvom zvestuje: Martin – a vy si tam doplňte svoje meno – pamätaj, že zdravie, práca, rodina zdravie, politika, peniaze a všeličo ďalšie, čo ťa tu, na zemi tlačí, ešte nie je všetkým. **Nie sú tu len pozemské, ale predovšetkým večné, trvalé hodnoty. Až ony dávajú nášmu zemskej životu konečný zmysel.**

V tomto uvažovaní o večnosti, o tom, že každou chvíľou sme bližšie k vrcholu onoho schodišťa, si všimnime základný dôraz slov z Jánovho evanjelia, ktoré sme počuli. Dá sa vystihnúť jediným slovom: **ISTOTA**. Kedysi nám tvrdili že našou istotou je Sovietsky zväz. Dnes nám reklamy nahovárajú, že istou nám je tá či oná banka alebo investičné mince. Politici sa predháňajú, kto viac pracuje pre ľudí, bojuje za ich sociálne istoty. Roky a životné

skúsenosti nás naučili, že reklama a politické slogany sú prinajmenšom pochybnou istotou.

To, čomu, brat - sestra, môžeš veriť, v čom smie a má spočinúť tvoja istota, je Božie slovo. Slovo Pána Ježiša Krista. Ježiša, ktorý ťa miluje, ako sme to spievali v druhej piesni (ES 458).

„Milujem ťa“ - to znie krásne ľudským ušiam i srdcu. Aj tí, ktorí sú už v rokoch, keď im vnúča povie: „Starká, starký, ľúbim ťa“ - akoby dostali novú silu, zmysel, že nie sú na svete nadarmo. **Nech sme v akomkoľvek veku, to, že sme Bohom milovaní, že Boh ťa miluje - na to sa smieme 100% spoľahnúť. S tým kráčať životom, o tom premýšľať. Z tejto istoty sa tešiť, z nej žiť! Denne objavovať svedectvá Božej lásky k nám.**

Ježiš ma miluje - to nech zostane našou spoločnou istotou. **Pánovo slovo nesklame. Je istotou, aj keď to v našej rodine zaškrípe.** Aj vtedy, keď cítime málo lásky a pochopenia zo strany ľudí. Ježiš ma miluje - o to sa opri, v chorobe, v životných skúškach či

iných ťažkých chvíľach. Ježiš ťa miluje - to je dobrá správa aj pre tých, ktorí o Bohu premýšľajú len málo a kresťanstvo berú skôr ako čosi vzdialené než ako tým, čím je: vzťahom dôvery a lásky k Spasiteľovi. To, že nás On - Ježiš Kristus miluje je istota, ktorá nesklame. Teraz, ani nikdy potom.

Ak chceme predísť sklamaniam, dôležitá je aj naša - moja a tvoja odpoveď. **Odpoveď viery, lebo už dnes sa rozhoduje o konečnej budúcnosti.**

Vskutku, rozhodnutie o našej budúcnosti, nepadne až po smrti, ale teraz, v prítomnosti. „²⁴ Veru, veru, hovorím vám: Kto počúva moje slovo a verí Tomu, ktorý ma poslal, má večný život a nejde na súd, ale prešiel zo smrti do života.“

Kto vierou prijíma Ježišovo slovo ako slovo Božie, nepodlieha súdu, ale má večný život. Nie až kedysi potom - v budúcnosti, ale dnes - v prítomnosti, padá rozhodnutie o večnosti pre toho, kto počúva a verí Ježišovmu slovu.

V tejto súvislosti Pán Ježiš viackrát používa hebrejské: „**Amen, Amen.**“ V našom preklade je pretlmočené ako „Veru, veru hovorím vám“, čo značí toľko, ako: „**Je to iste verná pravda.**“

Možno si niekto povie: Ja by som večne žiť ani nechcel. Toľko a toľko rokov stačí až – až. Najmä, ak pribúdajú zdravotné komplikácie. **Keď Biblia hovorí o večnom živote, kladie dôraz nie ani tak na dĺžku, ale na kvalitu života. Je to zrejmé z toho, že protikladom večného života nie je neexistencia, ale súd, zatratenie, život v dobrovoľnom odlúčení od Božej lásky, od spoločenstva s Pánom Ježišom.**

Zatratenie – večné zahynutie neznamená, že už viac nie som, ale trvalé odlúčenie od lásky, od Toho, kto ma miloval a celý čas čakal na moju odpoveď. Od Boha, mimo ktorého niet nijakej lásky. To je **ďalšia nevyvrátiteľná istota** slov z prečítanej state Jánovho evanjelia. **Istota Pánovho druhého príchodu a Jeho súdu.**

Mnohí ju odmietajú. Bolo to tak v dobách dávnych, ako sme počuli z 2. Petra 3, 8 – 15. Už vtedy boli ľudia, ktorí sa posmievali tvrdiac: Nič sa nezmení – nijaký Ježiš opäť nepríde, Jeho sľuby boli falošné. Aj evanjelium o 10 svadobných družičkách (Matúš 25, 1 – 13) je varovaním: **Sú ľudia, ktorých Pán Ježiš pri**

svojom príchode nájde nepripravených. Nepatrim medzi nich!

Na ignorovaní Kristovho príchodu sa ani dnes veľa nezmenilo. Kde – kto sa vysmieva vraviac: Pôjdem radšej do pekla – tam aspoň nebude zima...

Peklo sa však nepodobá výrobní smoly či pracovisku kuriča. **Peklo je odlúčenie od Ježišovej lásky.** Nedokážeme si to dobre ani predstaviť. Aspoň malú predstavu však mať môžeme. Ak by v rodine manžel na manželku vždy len kričal, kritizoval by ju, urážal, nemal by pre ňu pekného slova, či bol k nej chladný, vôbec by s ňou nekomunikoval, skúsme si predstaviť, že prídeme do takého domu a niekto taký nemilý ako spomenutý manžel tam na nás čaká... Nie je príjemná predstava, práve naopak!

Takýto vzťah je len malým predobrazom toho, čo je peklo v skutočnosti: byť odlúčený od lásky, od Boha samého.

Istota Božieho súdu je druhou istotou, ktorá nám dnes znie z Božieho slova. Istota, že **ono neviditeľné delenie, ktoré prebieha už dnes - závisiace od našej kladnej či odmietavej odpovede na Božiu lásku - bude raz zjavné, odkryté. „Na tom, ako**

odpovieme na Kristovu milosť, sa láme chlieb spásy a večnosti.“ (Jiří Gruber)

A tá **posledné istota? - Je to istota, že Pán Ježiš bude súdiť spravodlivo.**

Ak nefunguje nejaký stroj, jeho konštruktér - človek, ktorý ho vymyslel, bude určite vedieť, prečo hapruje.

Z Evanjelia sme počuli (J 5, 26): **„Otec má život v sebe.“ Pán Boh nám dal život. On vie, ako má fungovať. Ježiš celým svojim počínaním hľadal a konal túto dobrú vôľu nebeského Otca.**

Ak niekoho ľúbime, tešíme sa, keď sme v jeho blízkosti. Radi konáme, čo mu prináša radosť.

Pán Boh nám oznámil svoju vôľu s nami. Jeho Syn ukázal, čo je pravý život - ako máme žiť. Biblia nám o tom jasne hovorí. Môžeme vedieť, ako žiť.

Keď dostaneme správu od milovanej osoby, nevymažeme ju. Neodložíme jej čítanie na potom.

Boh je náš priateľ. Biblia správou o Jeho láske k nám. Z nej vieme, že Pán Boh nás pozýva k večnému životu. K životu, o ktorom platí: *„Ani oko nevidalo, ani ucho*

neslýchalo, ani do srdca človeku nevstúpilo, čo pripravil Boh tým, ktorí Ho milujú.“ (1. Korintským 2, 9) Keď Jeho pozvanie odmietame, vyčleňujeme sa z Jeho lásky. **Máme urobiť všetko, aby sme sa dali zachrániť, t. j. veriť Ježišovi - odvážiť sa konať, čo Pán Ježiš hovorí.** Veď nik, kto skončí v záhube nebude môcť povedať: Deje sa mi nespravodlivosť. Pán nás volá k rozhodnutiu sa pre dobré, večné hodnoty, pre trvalé, nepominuteľné istoty. Amen.

Martin Šefranko,
evanjelický a. v. farár